

Til lovforslag nr. L 49. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 9. april 1991*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom

§ 1

I lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 21. februar 1984, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 3, udgår »ved anbefalet brev«.

2. § 15, stk. 5-8, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Med henblik på at opnå en hensigtsmæssig jordomlægning til nedbringelse af de ulemper, som anlægget eller foranstaltningen medfører, kan ekspropriationskommissionen bestemme,

- 1) at arealer, der afskæres fra en ejendom, skal afstås, eller
- 2) at en ejendom, der skal afstå areal, som helt eller delvist vederlag skal modtage et areal, hvis værdi for ejendommen efter kommissionens vurdering ikke overstiger den erstatning, som skal udredes for arealafståelsen.

Stk. 6. Hvis en taksationskommission eller en domstol finder, at værdien af det areal, der er tillagt en ejendom i henhold til bestemmelsen i stk. 5, er større end den erstatning, som skal udredes for arealafståelsen, berøres ekspropriationskommissionens beslutning om ekspropriation ikke heraf. Ejeren af den pågældende ejendom skal i intet tilfælde for modtagelsen af det tillagte areal betale et vederlag, der overstiger den erstatning, der endeligt fastsættes for den fra ejendommen skete ekspropriation.«

3. I § 16, stk. 2, ændres »ekspropriationskommissionen efter anlægsmyndighedens begæring bestemme, at hele ejendommen skal afstås« til: »anlægsmyndigheden fordre hele ejendommen afstået«.

4. I § 17, stk. 2, udgår ordene »i anbefalet brev«.

5. I § 17, stk. 5, udgår »anbefalet«.

6. I § 19 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Hvis en taksationskommission ændrer en afgørelse om et spørgsmål, der er omfattet af bestemmelserne i § 16, fastsætter taksationskommissionen umiddelbart erstatningen på det ændrede grundlag.«

7. I § 22 ændres »udgør 1 pct. mere end« til: »svarer til«.

8. § 23 affattes således:

»§ 23. Kommissarius træffer afgørelse om erstatningens fordeling mellem rettighedshavere og forestår erstatningens udbetaling. For panthavernes vedkommende er prioritetsordenen afgørende. Beløb, der tilkommer en tinglyst panthaver, hvis adresse ikke har kunnet oplyses, kan ikke udbetales uden hans samtykke.

Stk. 2. En erstatning kan udbetales uden samtykke fra panthaverne, når kommissarius skønner, at ekspropriationsindgrebet i forhold til ejendommens størrelse og værdi er ubetydeligt og ikke indebærer nogen fare for pantesikkerheden.«